

Sygn. akt: II Ca 755/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Ciechanowicz
-----------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2013 r. na posiedzeniu niejawnym w Szczecinie

sprawy z powództwa Zakładów (...) w S.

przeciwko M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 16 kwietnia 2013 roku, sygn. akt III C 82/13upr

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powódki Zakładów (...) w S. kwotę 90 (dziewięćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, sygn. akt III C 82/13upr zasądził od **pozwanego M. S.** na rzecz **powódki Zakładów (...) w S.** kwotę 1343,81 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 369,65 zł od dnia 16 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 487,08 zł od dnia 16 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 487,08 zł od dnia 16 marca 2012 roku do dnia zapłaty;

Ponadto Sąd zasądził po pozwanego na rzecz powódki kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiodła strona pozwana, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

- a) naruszenie art. 668 § 2 k.c. w zw. z art. 694 k.c. poprzez ich niezastosowanie i tym samym błędne przyjęcie, że pomimo iż powódka utraciła tytuł prawny do nieruchomości pozwany był zobowiązany do zapłaty umówionego wynagrodzenia

b) naruszenie art. 65 k.c. poprzez jego niezastosowanie i tym samym błędne przyjęcie, że strony łączyła umowa o świadczenie usług, a nie umowa poddzierżawy, co skutkowało także błędem w ustaleniach faktycznych i przyjęciem, że strony nie były związane umową poddzierżawy, która wygasła wskutek wygaśnięcia umowy dzierżawy łączącej powódkę z Nadleśnictwem G..

W konkluzji swojej apelacji strona pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji a nadto zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie i jako taka podlegała oddaleniu.

Motywuując powyższe twierdzenie rozpocząć należy od wskazania, że Sąd Okręgowy w pełni podziela przeprowadzoną przez Sąd I Instancji ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, tym samym akceptuje poczynione w oparciu o tę analizę ustalenia faktyczne, uznając je za własne, bez konieczności ich ponownego przytoczenia.

Nie ma racji skarżący, podnosząc w swojej apelacji, że strony łączyła umowa poddzierżawy, a nie umowa o świadczenie usług. Zgodnie z zasadą swobody umów wyrażonej treścią art. 353¹ k.c. strony zawierające umowę mogą zawrzeć bądź jedną z tzw. umów nazwanych lub też ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie, ani zasadom współżycia społecznego. O kwalifikacji prawnej danego stosunku decydują jego elementy przedmiotowo istotne. W przypadku stosunków prawnych w których występują elementy różnych rodzajów zobowiązań istotne znaczenie ma układ interesów stron z uwzględnieniem ich zgodnego zamiaru, celu powołania do życia określonego stosunku prawnego. W stosunkach w których dominuje jeden główny cel on determinuje ocenę danego stosunku.

Dzierżawa jest stosunkiem prawno-zobowiązaniowym, podlegającym zasadzie swobody umów, mocą którego jedna jej strona (wyzierżawiający) udostępnia odpłatnie korzystanie z rzeczy albo praw (art. 709 k.c.) drugiej stronie (dzierżawcy), przy czym aby umowa nabrała cech dzierżawy, osoba korzystająca z cudzej rzeczy (albo praw) - dzierżawca, uprawniona musi być także do pobierania z niej pożytków. Wskazać bowiem należy, że funkcją dzierżawy, niezależnie od jej przedmiotu, jest zapewnienie możliwości czerpania pożytków z cudzej rzeczy (ewentualnie prawa). Brak zapisu w treści umowy prawa do pobierania pożytków, które ma fundamentalne znaczenie dla umowy dzierżawy, czym w istotny sposób różni ją od umowy najmu, przesądza o innej niż nadana przez strony kwalifikacji stosunku prawnego. Zauważyć trzeba, że strony łączyła ważna umowa z dnia 1 lutego 2008 roku, która obligowała pozwanego do uiszczania opłat za świadczone przez powódkę usługi polegające na opłacaniu należnych podatków, utrzymaniu urządzeń technicznych i obiektów ogólnych w należytym stanie, utrzymanie terenu, wywóz ścieków a także wykonywanie innych czynności związanych z eksploatacją Ośrodka Wypoczynkowego w B.. Badając charakter umowy, zauważyć należy, iż powód w okresie od 1 stycznia 2012 roku do 31 marca 2012 roku faktycznie administrował terenem, na którym znajdował się ośrodek, mimo, że nie był już dzierżawcą gruntu. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy o powyższym świadczyć również może fakt, iż Stowarzyszenie (...) w S., z uwagi na słabe oświetlenie na terenie ośrodka, zwróciło się właśnie do powoda. Stwierdzić należy, iż strony łączyła umowa o świadczenie usług, do której mają zastosowanie przepisy o zleceniu. Przepis art. 750 k.c. znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług polegających na dokonywaniu czynności faktycznych, które nie są uregulowane innymi przepisami. Wobec powyższego uznać należy, że w realiach niniejszej sprawy, nie miały zastosowania przepisy dotyczące dzierżawy a tym samym nie doszło do naruszenia przez Sąd I Instancji art. 668 § 2 k.c. w zw. z art. 694 k.c. Całkowicie niezrozumiałą jest zarzut naruszenia art. 65 k.c. albowiem z całokształtu okoliczności jasno wynika, iż strony zawarły umowę o świadczenie usług.

Nie ma racji skarżący podnosząc, iż wskutek wygaśnięcia z dniem 31 grudnia 2011 roku pierwotnej umowy powoda z Nadleśnictwem G., ten pierwszy stracił podstawę prawną do tego by cokolwiek świadczyć, a tym samym pobierać

jakiegokolwiek opłaty. Przedmiotowa umowa stron niniejszego procesu wygasła z dniem 31 marca 2013 roku, co był też niesporne. Podkreślić wypada, iż prawa i obowiązki stron wynikały z łączącej strony umowy i nie są zależne od istnienia innej umowy. Jak już to wcześniej wskazano, powódka do dnia 31 marca 2012 roku w dalszym ciągu wykonywała swoje czynności wynikające z istniejące między stronami umowy.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powództwo wytoczone w niniejszej sprawie podlega uwzględnieniu w całości.

Z powyższych przyczyn na podstawie art. 385 k.p.c. apelację jako bezzasadną oddalono, co znalazło odzwierciedlenie w punkcie I sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i w zw. z § 13 ust. 1 w zw. z § 6 pkt 2 Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokata oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej adwokatowi z urzędu. W rozpoznawanej sprawie - biorąc pod uwagę, że apelacja strony pozwanej została oddalona w całości - pozwany powinien zwrócić powodowi całość poniesionych kosztów procesu przed sądem drugiej instancji.

Kierując się powyższymi przesłankami orzeczono jak w punkcie II sentencji